

Space maintainer overbodig na vroegtijdig verlies van eerste tijdelijke molaar

Orthodontie

Na vroegtijdig verlies van eerste tijdelijke molaren kan er ruimtegebrek ontstaan voor de blijvende opvolgers. Soms is het ruimteverlies na 12 maanden zo beperkt, dat het gebruik van een space maintainer overbodig is.

Abstract

The aim of this study was to use established longitudinal data to investigate ongoing (12-month) dental-arch space problems arising as a result of premature loss of a primary maxillary first molar.

Design: Thirteen children (mean \pm SD age at time of tooth extraction, 6.0 \pm 0.74 years) with unilateral premature loss of a primary maxillary first molar were selected for this study. Maxillary dental study casts were obtained from participants 2 or 3 days after the tooth was removed, as well as at a follow-up appointment 12 months later.

Six reference lines were measured on the study cast: D + E space, arch width, arch length, intercanine width, intercanine length, and arch perimeter. For each participant, the D + E space of the contralateral intact primary molar served as a control. A paired t-test was used to compare the cast measurements between initial examination and 12-month follow-up. A t-test was used to compare D + E space changes with those of the control group.

Results: The D + E space of the extraction side after 12 months was significantly smaller than that of the control side ($P < 0.05$) and the initial D + E space ($P < 0.05$). A significantly greater arch perimeter, intercanine width, and intercanine length were found after 12 months compared with the initial parameters. No significant differences were found, however, in arch width or arch length between the initial examination and the 12-month follow-up examination ($P > 0.05$). Conclusions: The 12-month space changes in the maxillary dental arch after premature loss of a primary maxillary first molar consist mainly of distal drift of the primary canine toward the extraction site. Mesial movement of permanent molars or tilting of the primary molars did not occur. An increased arch dimension was found especially in the anterior segment (intercanine width and length). There is no need for the use of space maintainers from the results in this study in cases of premature loss of a primary first molar.

Bron

Lin YT, Lin WH, Lin YT. Twelve-month space changes after premature loss of a primary maxillary first molar. *Int J Paediatr Dent* 2011; 21: 161-166. doi: 10.1111/j.1365-263X.2010.01105.x. Epub 2010 Oct 21.

Klinische relevantie

Soms wordt uitstel van extractie van ontstoken tijdelijke molaren bepleit om ruimteverlies in de kaakboog te voorkomen. Dit is geen valide reden als het om eerste tijdelijke molaren in de bovenkaak gaat.

Magnetron ideaal voor ontsmetting tandenborstel en tongschraper

Mondhygiëne

Gebruikte tandenborstels of tongschrapers bevatten bacteriën die infecties kunnen veroorzaken. Als de tandenborstels en tongschrapers gezamenlijk worden bewaard, kunnen deze bacteriën bovendien over en weer worden overgebracht. Van alle beschikbare middelen bleek de magnetron de meest ideale manier voor ontsmetting.

Abstract

The aim of this study was to investigate the effectiveness of 2 alternatives methods for the disinfection of oral cleaning devices.

Methods: One type of toothbrush and 2 types of tongue scrapers (steel and plastic) were tested in this study. Specimens (16) of each group were cut with standardized dimensions, contaminated separately with *Candida albicans*, *Streptococcus mutans* and *Staphylococcus aureus* and incubated for 24 h. After this, oral cleaning devices were washed in saline solution to remove non-adhered cells and divided into 2 groups ($n = 8$), 1 irradiated in microwave and other immersed in 3.78% sodium perborate solution, and evaluated for microbial recovery. The values of colony forming units of each group of microorganism after disinfection were compared by Kruskal-Wallis and Dunn non-parametric test, considering 95% of confidence.

Results: The toothbrush harbored a significant larger number of viable organisms than the tongue scrapers. The steel tongue scraper was less susceptible to adhesion of the 3 oral microorganisms. The time required to inactivate all contaminating microorganisms using microwave oven was 1 min and, for the immersion in 3.78% sodium perborate solution, was 2 and 3 h, respectively, for *Candida albicans* and *Streptococcus mutans* / *Staphylococcus aureus*.

Conclusion: Microwave irradiation proved to be an effective alternative method to the disinfection of tongue cleaners and toothbrushes.

Bron

Spolidorio DMP, et al. Evaluation of two alternative methods for disinfection of toothbrushes and tongue scrapers. *Int J Dent Hygiene* 2011; 9: 279-283. doi: 10.1111/j.1601-5037.2011.00503.x.

De volgende uitgave van het **Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde** verschijnt 8 december 2011 met ondermeer

- Redactioneel artikel: Cognitieve bias.
- Nieuwsrubriek oa: Concentratie ziekenhuiszorg versus mededingingsrecht. Cognitie verslechtert door parodontitis.
- Naam en Faam: Bartholomeo Eustachius.
- Halitose. Een probleem van velen.
- Miscommunicatie bij de behandeling van een gemisch gecompromitteerde patiënt.
- Thema: De volledige gebitsprothese nader belicht 2.
- Volledige gebitsprothesen: een inspanningsverbintenis!
- Zorgverlening aan kwetsbare ouderen met volledige gebitsprothesen. Geen plaats voor standaardbehandelingen.
- Kanttekeningen bij een overkappingsprothese op 2 implantaten als gouden standaard voor de behandeling van een edentate onderkaak.
- Occlusale verticale dimensie bij volledige gebitsprothesen.
- De kwaliteit van de zorgverlening voor edentaten.
- Excerpten oa: Sterkte van ultradunne CAD/CAM-onlays op geërodeerde molaren. Goud-porselein versus keramische implantaatkronen.
- Media oa: Revoluties in de kindertandheelkunde. Linguale en esthetische orthodontie.
- Kennistoets en agenda.

Agenda uitgelicht

13-14 januari 2012: Congres over dementerenden en pijn

- [informatie](#)

Kennistoets

Maak een Kennistoets, abonnees kunnen hieronder inloggen.

- [Inloggen](#)

NTVT links

- [Home](#)
- [Agenda](#)
- [Links](#)

Klinische relevantie

"De mondholte en tong bevatten meer soorten micro-organismen dan het aantal minuten dat je leeft", aldus microbioloog Arie Jan Winkelhoff. Dit gegeven pleit voor desinfectie van tandenborstel en tongschraper. Door gebruik te maken van een magnetron wordt de ontsmettingsprocedure vergemakkelijkt.

Levenskwaliteit en opgroeien met een schisis**Orthodontie**

'Opgroeien met een schisis' is de titel van een recente dvd waarop kinderen, volwassenen, ouders en leden van het schisisteam VUmc/Acta hun ervaringen vertellen. De publicatie van het artikel van Annemieke Bos en Charlott Prah sluit hierop aan. Opmerkelijk is hun bevinding dat de levenskwaliteit in relatie tot de mondgezondheid door ouders anders werd ingeschat dan door de patiënt.

Abstract

Objective: To investigate the Oral Health-Related Quality of Life (OH-RQoL) of Dutch cleft lip and palate patients. It was hypothesized that (1) there is no difference between cleft patients' and their parents' reports of patients' OH-RQoL; (2) there are no gender differences; (3) there are no differences in OH-RQoL between cleft patients with regard to their symptoms; and (4) there is no difference between patients above and below 12 years of age.

Materials and Methods: The sample consisted of 122 patients with clefts (age range, 8-15 years) and their parents. Respondents were recruited from the cleft palate team of Amsterdam. They completed the Child Oral Health-Related Quality of Life questionnaire (COHIP). Items were divided into 5 different subscales, and scores on all subscales were compared between and within groups.

Results: Patients' and parents' perceptions differed significantly on 3 of the 5 subscales. Girls and boys did not differ significantly with regard to their perception of reported OH-RQoL. The cleft lip and cleft lip and alveolus subgroup scored significantly higher on the functional wellbeing subscale. The cleft patients aged 12 years and older scored significantly lower on the emotional well-being and oral symptoms subscales when compared with their younger peers.

Conclusions: Parents' reports on their children's OH-RQoL were not in agreement with reports of cleft lip and/or palate patients. No significant differences could be found between girls and boys with cleft lip and/or palate. There seems to be a significant difference in the perceived OH-RQoL regarding perceived OH-RQoL between the ,12-year and the 12-15 year age groups. The 12-15 year age group had significantly lower scores. The cleft lip and cleft lip and alveolus subgroup scored significantly higher than the other subgroups on the 'Functional well-being' subscale.

Bron

Bos A, Prah C. Oral health-related quality of life in Dutch children with cleft lip and/or palate. *Angle Orthod* 2011; 81: 865-871. Epub 2011 Apr 20.

Klinische relevantie

Het blijkt dat jonge kinderen met schisis gemakkelijker met hun handicap omgaan dan de ouders van deze kinderen. Eenmaal in de puberteit ligt hun perceptie van de handicap meer in lijn met die van hun ouders.

Verwijdering van biofilm op titaniumoppervlakken**Implantologie**

De kolonisatie van bacteriën op de abutments van implantaten verschilt niet van de bacteriesamenstelling op natuurlijke gebitselementen. Accumulatie van plaque met paropathogenen kan echter wel periimplantaire mucositis veroorzaken, met een vergrote kans op uiteindelijk verlies van het implantaat. In een in vitro-onderzoek bleek citroenzuur het meest effectief voor reiniging van besmette titaniumoppervlakken.

Abstract

Objective: To assess the effectiveness of different chemotherapeutic agents on biofilm-contaminated titanium surfaces.

Material and Methods: This study used a recently described biofilm model. In experiment 1, *Streptococcus mutans* biofilms grown on titanium discs were treated with (1) EDTA, (2) citric acid (CA), (3) cetylpyridium chloride, (4) Ardox-X, (5) hydrogen peroxide (H₂O₂), (6) chlorhexidine (CHX) and (7) water. In experiment 2, polymicrobial biofilms were treated with (1) CA, (2) Ardox-X, (3) H₂O₂, (4) Ardox-X followed by CA, (5) H₂O₂ followed by CA, (6) CHX and (7) water. Aliquots of the suspended biofilms were plated and incubated anaerobically to enable counts of the total remaining viable bacteria, which were expressed as CFUs. Following incubation, the amount of protein remaining in the treated *Streptococcus mutans* biofilms was quantified to assess the removal potency of each treatment agent.

Results: H₂O₂, Ardox-X and CA killed significantly more *Streptococcus mutans* compared with the other treatments. H₂O₂ and CA removed significantly more protein than water. CA and the combination treatments were significantly more effective against the polymicrobial biofilms than CHX, H₂O₂ and Ardox-X. The difference in the killing efficacy between CA alone and the combination treatments was not statistically significant.

Conclusion: Among the chemicals tested, CA demonstrated the greatest decontamination capacity with respect to both the killing and the removal of biofilm cells. This combination of effects is clinically desirable because it promotes biocompatibility and healing around a previously contaminated implant surface.

Bron

Ntrouka V, Hoogenkamp M, Zaura E, Weijden F van der. The effect of chemotherapeutic agents on titanium-adherent biofilms. *Clin Oral Impl Res* 22;

Overige links

- [Banen](#)
- [Boeken](#)
- [Uitgeverij](#)

Reageren?

Uw reacties zijn van harte welkom. Stuur deze naar de [redactie van de nieuwsbrief](#)

(advertenties)

Progressive Orthodontic Seminars

KROON2012

8
praktijkgerichte
lezingen over:

**Advertentieruimte
te huur**

[klik hier](#)

Klinische relevantie

Binnen de beperkingen van dit in vitro-onderzoek bleek citroenzuur het best in staat micro-organismen te doden en cellen van de biofilm te verwijderen van titanium implantaatoppervlakken. Onder voorwaarde dat in vivo-onderzoeken deze goede eigenschappen bevestigen, is citroenzuur in potentie geschikt voor professionele reiniging van blootliggende titanium implantaatoppervlakken.

Relatie parodontitis en reumatoïde artritis vraagt om fijnmazig onderzoek**Parodontologie**

Grootschalig bevolkingsonderzoek kan dienen om gezondheidsrisicofactoren in kaart te brengen. In een Amerikaans epidemiologisch vervolgonderzoek werd een positieve relatie gevonden tussen de parodontale conditie, het verlies van gebitselementen en reumatoïde artritis. De samenhang was echter niet lineair en niet statistisch significant.

Abstract

Aim: Infection may be a rheumatoid arthritis (RA) risk factor. In the First National Health and Nutrition Examination Survey and its epidemiological follow-up study was studied whether signs of periodontal infection were associated with RA development.

Material and Methods: In 1971-1974, 9702 men and women aged 25-74 years were enrolled and surveyed longitudinally (up to 1992). Periodontal infection was defined by baseline tooth loss or clinical evidence of periodontal disease. Baseline and incident RA cases were defined via self-report physician diagnosis, joint pain/swelling, death certificates and/or RA hospitalization.

Results: Adjusted odds ratios (ORs) (95% CI) for prevalent RA in gingivitis and periodontitis (versus healthy) were 1.09 and 1.85; incident RA ORs were 1.32 and 1.00.

The ORs for prevalent RA among participants missing 5-8, 9-14, 15-31 or 32 teeth (versus 0-4 teeth) were 1.74, 1.82, 1.45 and 1.30; ORs for incident RA were 1.12, 1.67, 1.40 and 1.22.

Dose-responsiveness was enhanced among never smokers. The rate of death or loss-to-follow-up after 1982 was two- to fourfold higher among participants with periodontitis or missing ≥ 9 teeth (versus healthy participants).

Conclusions: Although participants with periodontal disease or ≥ 5 missing teeth experienced higher odds of prevalent/incident RA, most ORs were non-statistically significant and lacked dose-responsiveness. Differential RA ascertainment bias complicated the interpretation of these data.

Bron

Demmer RT, Molitor JA, Jacobs DR Jr., Michalowicz BS. Periodontal disease, tooth loss and incident rheumatoid arthritis: results from the First National Health and Nutrition Examination Survey and its epidemiological follow-up study. *J Clin Periodontol* 2011; 38: 998-1006. doi: 10.1111/j.1600-051X.2011.01776.x.

Klinische relevantie

Een algemene oorzaak voor het ontstaan van reumatoïde artritis is nog niet gevonden. Disfunctie van het immuunsysteem, waardoor men gevoeliger is voor ontstekingen zoals parodontitis, lijkt een rol te spelen. Een fijnmaziger onderzoeksprotocol, waarin de mate van paropathogene infectie en de polymorfismen van genen in kaart worden gebracht, is hier gewenst.

Headgear voltooid verleden tijd?**Orthodontie**

De behandeling van Angle Klasse II/1 malocclusies bestaat uit het distaalwaarts plaatsen van de frontelementen in de bovenkaak. Deze verplaatsing oefent een tegengestelde mesiale reactiekracht op de molaren. Het dragen van een headgear kan het verschuiven van molaren voorkomen. Een systematisch literatuuronderzoek laat zien dat mini-implantaten de reactiekrachten beter kunnen opvangen en verlies aan boogruimte kunnen voorkomen.

Abstract

Objective: To compare the anchorage effects of the implants and the headgear for patients with anterior teeth retraction in terms of incisor retraction, anchorage loss, inclination of maxillary incisors, positional change of maxillary basal bone, and treatment duration.

Materials and Methods: An electronic search for relative randomized controlled trials (RCTs) prospective and retrospective controlled trials was done through the Cochrane Central Register of Controlled Trials (CENTRAL), PubMed, Embase, Medline, and CNKI, regardless of language of study. Study selection, methodological quality assessment, and data extraction were performed by 2 reviewers independently. Meta-analysis was performed when possible; otherwise descriptive assessment was done.

Results: The search yielded 35 articles, of which 8 met the inclusion criteria and were categorized into 5 groups according to types of intervention. For the midpalatal implant, the anchorage loss was much less than for the headgear group, with insignificant differences in terms of anterior teeth retraction, maxillary incisor inclination, positional change of basal bone, and treatment duration. For the mini-implant, greater anterior teeth retraction and less anchorage loss were demonstrated, with inconsistent results for the other measures. For the onplant, less anchorage loss was noted, with insignificant differences for the other measures.

Conclusions: The skeletal anchorage of the midpalatal implant, mini-implant, and onplant offer better alternatives to headgear, with less anchorage loss and more anterior teeth retraction. There were inconsistent results from the included studies

in terms of maxillary incisor inclination, positional change of maxillary basal bone, and treatment duration. More qualified RCTs are required to provide clear recommendations.

Bron

Li F, et al. Comparison of anchorage capacity between implant and headgear during anterior segment retraction. *Angle Orthod* 2011; 81: 915-922.

Klinische relevantie

"Ieder voordeel heb zijn nadeel", deze gevleugelde uitspraak is ook hier van toepassing. De headgear is zo langzamerhand een vertrouwd beeld geworden in de laatste klas van de basisschool en de brugklas. Het is een pijnloze behandeling die wel om de nodige discipline van kind en ouder vraagt.

Implantaten daarentegen zijn zó geplaatst en hebben een gegarandeerde werking, maar bij uitleg over de uitvoering deinzen kind en ouder vaak terug.

Nederlandse studenten tandheelkunde, hun ethiek en cynisme

Onderwijs

Buitenlandse onderzoeken onder studenten tandheelkunde schetsen naarmate de studie vordert een toename van cynisme en afbrokkelend empathisch gevoel voor patiënten. Nederlandse studenten tandheelkunde delen deze houding niet. De Nederlandse studenten onderschrijven de professionele normen en waarden. Ze geven wel aan er niet van overtuigd te zijn dat de tandarts in de praktijk hier altijd naar handelt.

Abstract

Some 40 years ago, Morris and Sherlock concluded that dental students are very cynical about their future profession, and indeed become more cynical as they progress through dental school. Later studies continued to report cynicism among dental students, but some studies did not confirm the reported increase. However, any degree of cynicism among matriculating students and even more so among graduating students should be of grave concern to dental educators.

Method: This study used a survey modeled after the instrument used by Morris and Sherlock. First and fifth year students at one of the dental schools in The Netherlands were presented with 10 vignettes and asked to indicate how they themselves would respond, how practicing dentists would respond and how any dentist should respond.

Results: We did not find a rise in cynicism. However, we did find that both freshmen and graduating dental students in The Netherlands are rather cynical, as a group, about the ethics of their future profession. Even students who believe that the professional norms themselves are sound (as evidenced by their own willingness to abide by those norms) tend to believe that many practicing dentists regularly violate those norms.

Conclusions: As was already reported some 40 years ago, dental students appear to harbor a widespread and persistent cynicism about the ethics of their future profession. The professionalism courses that are emerging in many dental schools around the world should take note of this challenging statistic.

Bron

Brands WG, Bronkhorst EM, Welie JVM. Professional ethics and cynicism amongst Dutch dental students. *Eur J Dent Educ* 2011; 15: 205-209, doi:10.1111/j.1600-0579.2010.00657.x. Epub 2011 Mar 17.

Klinische relevantie

Uit dit onderzoek blijkt dat de opleiding tandheelkunde een gedegen begeleiding moet bieden bij de ethische kanten van het beroep tandarts. Immers, 58% van de studenten die professionele normen en waarden onderschrijft is ervan overtuigd dat er in de dagelijkse praktijkvoering niet altijd naar wordt gehandeld.

Pragmatische esthetiek bij cosmetische tandheelkundige behandeling

Ethiek

Surfen op het internet geeft de indruk dat – ook in tandheelkundig opzicht – alles mogelijk is. De cliënt is op de hoogte van de mogelijkheden en wenst natuurlijk het mooiste. Het is echter nog maar de vraag of al die behandelingen het gebit goed doen. In een 'ethisch reveil' vraagt Trevor Burke de tandheelkundige professe een pragmatische esthetiek toe te passen bij cosmetische behandeling.

Abstract

The impact of the so-called 'cosmetic' dentistry, if assessed by the number of dental makeovers in television programs or in celebrity magazines, has increased substantially in recent years. This is likely to have increased the public's awareness of their dental appearance, and in turn, may have increased the volume of porcelain laminate veneers that have been placed, although quantification of this is difficult.

What is quantifiable, however, is that tooth wear (TW) alternatively known as tooth surface loss (TSL) is increasing in incidence, especially in younger people, and that the issues around treatment of this are, therefore, becoming increasingly relevant. In the past, treatment of TW was often by means of crowning affected teeth, or by a 'full oral rehabilitation'. This involved the crowning of many innocent or bystander teeth, allegedly with the aim of protecting their surfaces from further TW. The irony, of course, was that the supposed 'ideal' treatment plans resulted in either more massive destruction of the affected teeth than the causative factors themselves had produced, or even more curiously, caused significant destruction of other minimally affected teeth in the same arch, or the opposing arch. This could be considered by many people to be a strange way to treat teeth, which were already compromised by wear. Many of these destructive preparations were done in order for the resultant restorations to conform to a rigid, almost

($p < 0.05$).

Results: The hybrid-filled composite resin demonstrated a significantly rougher surface than the nano-filled ($p < 0.05$). For both composites 9.6%HF-120 s, 37PA-20 s/9.6HF-120 s and 9.6%HF-120 s/37PA-20 s resulted in a large increase in roughness compared to the other groups ($p < 0.05$). For the hybrid-filled, the succeeding groups (37PA-20 s, 3HF-20 s, 3HF-120 s and 9.6HF-20 s) resulted in a statistically significant increase in surface roughness ($p < 0.02$). For the nano-filled only a statistically significant increase in roughness was found between 3HF-20 s and 3HF-120 s ($p < 0.001$) and between 9.6HF-20 s and 9.6HF-120 s ($p < 0.001$). SEM surface characterization revealed that the hybrid-filled composite resin was much more affected by etching than the nano-filled.

Conclusion: Composite resins should not be seen as a group of materials having identical properties when it comes to repair. The effect of etching will depend on the composition of the filler particles.

Bron

Loomans BA, et al. Surface roughness of etched composite resin in light of composite repair. *J Dent* 2011; 39: 499-505.

<http://dx.doi.org/10.1016/j.jdent.2011.04.007>. Epub 2011 May 6.

Klinische relevantie

Innovatie betekent soms dat de tandarts moet wisselen van restauratiemateriaal. De keuze van nieuw materiaal moet niet worden bepaald door de waa van de dag of de marketing van een fabrikant, maar door het verwachte optimale resultaat bij de patiënt. Een zorgvuldige afstemming van etsmethode en composiet is hierbij geboden.

Student lijdt aan angst voor de tandarts

Column

Tijdens het NMT-studentencongres volg ik een lezing over traumatologie. Terwijl alle (on)mogelijke valpartijen en ongelukken voorbijkomen, denk ik terug aan een telefoontje van zaterdagavond. Hoewel ik normaal gesproken op zaterdagavond natuurlijk al om elf uur warm in m'n mandje lig, ben ik toevallig wakker en neem op.

Een vriend vertelt in paniek dat zijn voortand tijdens het stappen een tik van een bierglas heeft gehad en nog maar voor de helft de tand is van 's ochtends. Nog voor ik goed beseft waarom hij belt, word ik al overvallen door enigszins benauwende vragen: "Jij bent toch bijna tandarts?" "Kun je me helpen?"

Op dat moment zijn er 3 dingen die je kunt doen. De meest onwaarschijnlijke optie hoorde ik van een collega-student. Na een valpartij in een discotheek was hij met een studiegenoot maar vast zelf begonnen met een hoekopbouw bij de ongelukkige. Blijkbaar zijn er studenten die thuis een kleine tandartspraktijk runnen en composiet plus instrumentarium in huis hebben. Helaas stopte na de eerste laag composiet de uithardingslamp ermee en moest de stapper de volgende dag alsnog naar de tandarts om de hoekopbouw af te laten maken. Mijn tweede optie is het stellen van quasi deskundige vragen. "Heb je pijn?" "Is de tand verschoven?" "Komt er bloed uit de tand?", dat soort vragen. De derde en laatste optie leek mij de beste. Ik luister naar zijn verhaal, zeg dat ik het erg naar voor hem vind, stel hem gerust en zeg dat hij het beste zijn tandarts kan bellen om een afspraak te maken. Met een beetje geluk kan ik dit zelfs nog wegmoffelen onder het kopje counselen.

De laatste tijd leef ik steeds meer in angst dat er wat met mijn tanden gebeurt. Een stenen trap waar ik bijna op naar voren kukel, een deur die ik bijna met mijn gezicht opvang, het zijn allemaal momenten waarop mijn gebit verminkt zou kunnen raken. De gedachte dat mijn voortand afbreekt jaagt me de stuipen op het lijf, maar als ik dan moet bedenken wie mijn tand mag restaureren breekt het zweet me helemaal uit. Sinds kort is namelijk mijn eigen tandarts verhuisd en moet ik dus op zoek naar een nieuwe tandarts. Op de kliniek kijk ik eens rond welke tandarts ik zou kiezen. Wie bel ik midden in de nacht op om te vragen mijn voortand te restaureren? Vertrouw ik nog wel iemand mijn mond toe? In de behandelstoel liggen is natuurlijk wel heel anders dan erachter zitten. Ineens wordt het me allemaal duidelijk: tandheelkunde studeren bezorgt mij een angst voor de tandarts.

Lisa Vermeulen, student tandheelkunde ACTA

Schisis en de behandeling door een schisisteam

Webbespreking

In Nederland worden jaarlijks ongeveer 400 kinderen geboren met een of andere vorm van orofaciale schisis, wat overeenkomt met een incidentie van ongeveer 1 op de 600 pasgeborenen. In de eerste 6 weken van de zwangerschap is het normaal dat bovenlip, bovenkaak en gehemelte van een foetus in 2 of 3 delen zijn gespleten. In de zesde tot en met de twaalfde week van de zwangerschap sluiten de bovenlip, de bovenkaak en het gehemelte zich tot 1 geheel. Als er iets mis gaat in de ontwikkeling van deze samensmelting, blijven de delen van elkaar gescheiden en is de schisis ontstaan.

De oorzaak van een schisis is in de meeste gevallen niet precies duidelijk. Meestal is het een combinatie van een erfelijkheid en een stoornis tijdens de kritische weken van de zwangerschap. Externe oorzaken kunnen zijn infectieziekten, zoals bijvoorbeeld rode hond. Ook sommige medicijnen en voeding, vooral een tekort aan foliumzuur, kunnen een rol spelen.

De uiterlijke aspecten van schisis kunnen verschillend zijn. De spleet ligt meestal iets links of rechts van het midden van het gezicht, een enkele keer in het midden. Dit is de eenzijdige schisis. Als er zowel links als rechts naast het midden een spleet is, is er sprake van tweezijdige schisis. Behalve de zichtbare gespleten

lip is er bij schisis meestal veel meer aan de hand. Van de pasgeboren kinderen met schisis heeft 43% een gespleten lip, een gespleten kaak én een gespleten gehemelte; deze vorm komt meer bij jongens voor. Een gespleten lip komt bij 36% van deze groep kinderen voor en deze vorm komt eveneens meer bij jongens voor. Een gespleten gehemelte manifesteert zich bij 21% van deze groep jonggeborenen en deze vorm komt meer bij meisjes voor. Behandeling vindt plaats door een Schisisteam, een multidisciplinaire werkgroep van zorgverleners, vanaf de geboorte tot ongeveer het achttiende levensjaar. Door de schisis hebben deze kinderen een afwijkend uiterlijk en zij kunnen bovendien problemen krijgen met andere lichamelijke functies, zoals horen, spreken. Ook zijn er vaak problemen met de groei van gebit en kaak. De behandeling door het Schisisteam heeft als doel het uiterlijk te verbeteren en het functioneren van lichamelijke functies te optimaliseren. Verder wordt psychologische steun geboden, zowel aan het kind als aan de ouders. In Nederland zijn diverse schisisteams en via internet is op de websites van de betreffende teams veel informatie te vinden. In deze bijdrage wordt als voorbeeld verwezen naar de website van het VUMC: www.vumc.nl/afdelingen/schisisteam/

Congres over dementerenden en pijn

Agenda uitgelicht

Op 13 en 14 januari 2012 organiseert de European Cooperation in Science and Technology (COST) het congres 'Pain in impaired cognition, especially dementia' op de Medische Faculteit van de Universiteit Leiden. De voertaal is Engels. De aanleiding voor het congres wordt als volgt toegelicht.

"When dementia and pain concur, their impact on the society multiplies and asks for evidence-based, translational and transnational solutions. Presently, pain is grossly undertreated in dementia. Other unanswered questions regard the underlying brain pathology, optimal pain treatment and care, etc. The lack of validated pain assessment tools has so far prevented major progress."

Meer informatie via de website:
www.boerhaavenascholing.nl/pages/Boerhaave/ActivityDetails?objid=13954&windowuid=uid1322475638

Nieuws of praktijktips sturen naar de Nieuwsbrief

Redactioneel

Heeft u interessant wetenschapsnieuws, opmerkingen naar aanleiding van deze Nieuwsbrief of goede praktijktips voor uw collega's? Stuur deze dan per e-mail [redactie@ntvt.nl] naar de redacteur van de Nieuwsbrief.

Wilt u zich afmelden voor deze nieuwsbrief, klik dan [hier](#).
Onze voorwaarden vindt u in de [disclaimer](#).